

ת"פ 32725/04/19 - מדינת ישראל נגד נסים בן-וקיל, נ.ע.צ. עינבר ניהול והחזקות בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 32725-04-19 מדינת ישראל נ' בן-וקיל ואח'
לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים 1. נסים בן-וקיל
2. נ.ע.צ. עינבר ניהול והחזקות בע"מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה - [מע"מ] עו"ד גל אוסטריאק ; [מס הכנסה] מתמחה סברי פדילה

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד אלי סרור ועו"ד ורד בן שטרית

הנאשם 1

גזר דין

רקע ותמצית כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודיית הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") והודיית הנאשמת 2 (להלן: "**הנאשמת**") באמצעות נציגת הכ"ר במפורט בכתב האישום המתוקן 2 (להלן: "**כתב האישום**"), ובהמשך לכך, הורשעו בביצוע העבירות הבאות: הנאשם הורשע בביצוע 3 עבירות על סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**") ו-4 עבירות על סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשס"א-1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסה**"). הנאשמת הורשעה בביצוע 3 עבירות על סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ ו-2 עבירות על סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה.

2. על פי עובדות כתב האישום הנאשמת היא חברה פרטית מוגבלת במניות שעיסוקה מתן שירותי כוח אדם, והנאשם היה מנהלה הפעיל בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. על פי **האישום הראשון**, הנאשמים הגישו שלא במועד, מודע, את הדוח התקופתי לתקופה 05/2017 ללא צירוף תשלום כנדרש בסך 57,166 ₪. בנוסף, הנאשמים לא הגישו במועד, במודע, דוחות תקופתיים לתקופות 10/2017 ו-11/2017, ולא שילמו את המע"מ הנובע מהם בסך 109,488 ₪.

3. על פי **האישום השני** הנאשמים לא הגישו במועד, ללא סיבה מספקת, דוח על הכנסותיה של הנאשמת לשנת המס 2016. מחזור העסקאות של הנאשמת בשנת 2016 על פי דיווחי הנאשמים למע"מ עמד על סך של 4,844,566 ₪. על פי **האישום השלישי** הנאשמים לא הגישו במועד, ללא סיבה מספקת, דוח על הכנסותיה של הנאשמת לשנת המס 2017. מחזור העסקאות של הנאשמת בשנת 2017 על פי דיווחי הנאשמים למע"מ עמד על סך של 2,935,951 ₪. על פי **האישום הרביעי והחמישי**, הנאשם לא הגיש במועד, ללא סיבה מספקת, דוחות לשנות המס 2016-2017.

תמצית טיעוני המאשימה מטעם מע"מ לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בעבירות המע"מ שביצעו הנאשמים, טענה כי המעשים הם ברף חומרה גבוה לאור ביצוע העבירות בשיטתיות, הפנתה לסכום המע"מ שנגרע מהקופה הציבורית בסך כולל של 166,654 ₪ והפנתה לפסיקה. עתירתה היא לקביעת מתחם ענישה ביחס לעונש המאסר בין מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים ועד 8 חודשים למשך 3 שנים, קנס שבין 8,300 ₪ ו-16,600 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. ב"כ המאשימה ציינה כי מחדלי המע"מ שבכתב האישום לא הוסרו חרף דחיות שניתנו וחלוף הזמן, וכי הדוחות לתקופות 10/2017 ו-11/2017 לא הוגשו הגם שהנאשם הציג את נתוניהם עליהם התבססה המאשימה בכתב האישום המתוקן 2.

5. עוד טענה כי ככל שתעלה טענה מפי הנאשם לכך שלא קיבל תשלום מלקוחות, הרי שמעת הוצאת החשבוניות חלה חובת דיווח ועל הנאשם לשלם את המע"מ הגלום בחשבוניות המס, ואם לא קיבל תשלום מלקוחות, היה עליו להגיש את הדוחות ולבקש הכרה בחוב אבוד והוא לא פעל כאמור. ב"כ המאשימה ציינה את נסיבות האישיות של הנאשם, את מצבו הכלכלי וטיפולו באחיו המנוח, וכן את הודייתו והיחסיו בזמן השיפוטי על ידו. בנסיבות אלה עתרה כי ייגזר על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס כספי ברף העליון של מתחם הקנס לו עתרה והתחייבות. על הנאשמת שבהליכי פירוק, עתרה להטיל קנס סמלי של 1 ₪ בהתאם להודעת המפרק לפיה קופת הפירוק ריקה.

תמצית טיעוני המאשימה מטעם מס הכנסה לעונש

6. ב"כ המאשימה מטעם מס הכנסה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ועתרה לקביעת מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל, קנס שבין 8,500 ₪ ו-29,200 ₪, והתחייבות. משהנאשם הסיר את מחדלי עבירות מס הכנסה, ביקשה להצטרף לעתירתה העונשית של המאשימה מטעם מע"מ לעונש מאסר של 4 חודשים בעבודות שירות, לצד קנס והתחייבות.

ראיות וטיעוני ההגנה לעונש

7. **גיסתו של הנאשם גב' לידיה בן-וקיל** שיתפה כי בעלה, אחיו של הנאשם, נפטר לפני כשנה לאחר שנה וחצי של אשפוז ומסרה כי במשך תקופת מחלתו לא עזב הנאשם את מיטתו, בבית החולים או בביתו, עבר להתגורר עמו ועם משפחתו, סייע בטיפול בו ולשם כך אף עבר הכשרה מקצועית בבית החולים. לדבריה, הנאשם "שבור לגמרי",

הזניח את חייו ועשה הכל למען אחיו, ובקשה התחשבות. העדה תארה את הקשר הקרוב בין הנאשם לאחיו והפנתה למכתבו של בנו של הנאשם בו תיאר כיצד הנאשם הקדיש את ככל כולו לטיפול באחיו (ענ/3). לדבריה ההזנחה נבעה מהטיפול באחיו.

8. **אחיניתו של הנאשם גברת בר בן-וקיל**, בתו של אחיו המנוח של הנאשם, שיתפה אודות הקשר הקרוב שהיה בין אביה לנאשם ולדבריה הנאשם אדם ישר וטוב לב שלא עזב את אביה והמשפחה בזמן שאביה היה חולה. בנוסף, הפנתה למסמך אותו כתב הרופא שטיפל באביה על טיפול הנאשם בו (ענ/4) וביקשה להתחשב בנאשם בגזירת העונש.

9. **ב"כ הנאשם** טען כי יש לתת משקל לקשר בין מצבו האישי, הנפשי, הבריאותי, הכלכלי והמשפחתי של הנאשם לבין העבירה וכי יש בכך כדי להביא להתחשבות בענישה. בנוסף טען כי בניגוד לטענת המאשימה העבירות לא בוצעו בשיטתיות, המדובר בעסק שפעל תקופה ממושכת ובשלושה דוחות בלבד שלא הוגשו במועד ולא שולמו בשל קושי כלכלי כשהעסק גסס. לדבריו, העסק היה פעיל משנת 2013 ולנאשם היו גם עסקים אחרים בעבר. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא הגיש במועד את הדוחות למס הכנסה מחסרון כס, מאחר ולא עלה בידו לשלם לרואה החשבון, ורק לאחר הגשת כתב האישום רואה חשבון אחר סייע בהגשתם. עוד לדבריו, הדוחות שהוגשו מלמדים על הפסדים של מאות אלפי שקלים, ומשכך, אי הגשת הדוחות לא פגעה בקופת המדינה, ולהפך, המדובר בהפסדים אותם ניתן יהיה לקזז (לא הוצגה כל אסמכתא לנטען).

10. **ב"כ הנאשם** פירט אודות מצבו המשפחתי של הנאשם ומחלתו הקשה של אחיו שעבד עמו, בו טיפל הנאשם עד פטירתו (ענ/1 - ענ/4). לטענתו, הנאשם עזב הכל על מנת לטפל באחיו החולה, היה מושבת באותה התקופה, וחסר יכולת לשלם, מה שהביא לביצוע העבירות. עוד הפנה להליך פשיטת הרגל שמתנהל בעניינו של הנאשם (ענ/5) וטען שאין המדובר אך בקריסת עסקו של הנאשם אלא באדם שכל עולמו חרב עליו. לדבריו ב"כ הנאשם, הנאשם הוצא לחופשה ללא תשלום בשל משבר הקורונה ונותר במצב כלכלי קשה אשר משפיע משפחתו עד היום. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה, טען כי מקרה זה הוא מקרה בו ראוי להתחשב לקולא בנאשם, ועתר להטלת עונש צופה פני עתיד בלבד, על מנת שהנאשם יוכל להשתקם ולא להיות לנטל על החברה.

11. הנאשם בחר שלא להוסיף דבר.

מתחם העונש ההולם

12. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. אי דיווח במועד פוגע בשיטת גביית המס, גורם לחסר של ממש בקופת המדינה ואף פוגע בפיקוח רשות המסים. בנוסף נפגע הערך החברתי בדמות שוויון נטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק תביא להיעדר מוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש, כשיש לזכור שכשעבירות על פי חוק מע"מעסקין, הנאשם הוא צינור של הרשות בלבד לצורך העברת הכספים אליה. הגם שעבירות מסוג הנדון נקראות "עבירות טכניות" והן מהעבירות החמורות פחות על פי פקודת מס הכנסה וחוק

מע"מ, פעמים רבות הנזק אשר נגרם מביצוע אינו טכני כלל ועיקר, וביצוע מביא לחסר של ממש בקופת המדינה.

13. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, בכל הנוגע לעבירות המע"מ, המדובר בביצוע 3 עבירות בלבד - כולן במהלך שנת 2017, וחרף טענת המאשימה, אינני מוצאת כי נכון להגדיר את התנהלות הנאשם בביצוע כשיטתית. יש לזכור שאף אין המדובר בעבירות שבבסיסן תכנון או תחכום. מעין בכתב האישום ניתן ללמוד כי דוח 5/17 הוגש עוד טרם הגשת כתב האישום המקורי (ביום 24.7.2017) ב- 31 ימי איחור ולא שולם, ובכתב האישום המקורי פורטו על ידי המאשימה נתוני דוחות 10/17 ו-11/17 אשר תוקנו במעט לקולא בכתב האישום המתוקן 2 על פי סכומים שמסר הנאשם. עצם העובדה שהמדובר בביצוע שלוש עבירות בלבד, שתיים מהן בסוף שנת 2017, מאפשרת מתן משקל מסוים לטענות ההגנה לפיהן הרקע לביצוע העבירות הוא קושי וקריסה כלכלית. בהקשר זה יש לציין כי מתגובת הכנ"ר לתיק (על גביה החלטתי מיום 2.3.2021) עולה כי בעניינה של הנאשמת ניתן צו פירוק ביום 13.9.2018 והכנ"ר מונה כמפרקה (פר"ק 40494-05-18). מביצוע עבירות המע"מ נגרם נזק לקופה הציבורית בסך כולל של 166,654 ₪, שאינו מבוטל אך אינו גבוה ביותר.

14. אמנם נטען כי ברקע ביצוע העבירות גם התמסרותו של הנאשם לטיפול באחיו החולה אשר עבד עמו ונפטר מאז, אך מעין במסמכים שהוגשו עולה כי התקופה אליה התייחסה ההגנה בהרחבה בטיעוניה כזו בה טיפל הנאשם באחיו ולגביה אף העידו העדות לעונש היא תקופה מאוחרת יותר שהחלה לקראת סוף 2019 (ענ/1).

15. לצד עבירות המע"מ, הורשעו הנאשמים גם בביצוע עבירות של אי הגשת 2 דוחות למס הכנסה על שם הנאשמת. סכום מחזורי הנאשמת על בסיס הדיווחים למע"מ באותן שנים אינו מבוטל (שנת 2016 - 4,844,566 ₪, שנת 2017 - 2,935,951 ₪). לטענת הסנגור, אי הגשת הדוחות נבע גם הוא מחסרון כיס, משלא היה בידם של הנאשמים לשלם לרואה החשבון (הנאשמת כאמור נכנסה להליך של פירוק במאי 2018). במקביל הנאשם אף לא הגיש את דוחותיו האישיים למס הכנסה לשנים 2016 ו-2017. מובן כי אין בקשיים נטענים, הכספיים והאחרים, כדי להצדיק את ביצוע עבירות המע"מ ומס הכנסה, יחד עם זאת, ינתן לנטען בדבר קושי כלכלי משקל מסוים, ואף לכך שלדברי הסנגור שלא נסתרו הנאשמת פעלה מאז שנת 2013 ולא נטען שבוצעו כל עבירות במסגרתה, ועל פי הנטען הנאשם אף פעל וניהל עסקיו בעבר במסגרות נוספות. מכלל האמור עולה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשמים היא ברף בינוני - נמוך.

16. במקרה זה, בשים לב לאופן טיעון הצדדים ולמבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)), כשהרקע לביצוע העבירות משותף, יקבעו כלל העבירות שבוצעו על ידי כל אחד מהנאשמים כאירוע עונשי אחד (לגישה אחרת בקשר לקביעת מספר אירועים בעבירות אלה ראו (רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.03.2014)). כך או כך, וכפי שצוין בית המשפט העליון, הסיווג לאירועים הוא פונקציונלי ומטרתו לשמש ככלי עזר לבית המשפט הגוזר את הדין. ממלא, במסגרת מתחם העונש שנקבע יש משמעות למספר המעשים גם אם סווגו כאירוע עבריני אחד (ראו גם ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (5.12.2018) (פסקה 20).

17. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות של אי הגשת דוחות במועד למס הכנסה מושפעת בדרך כלל מהשיטתיות שבמעשים והיקפם, מהנזק שנגרם לאוצר המדינה, כמו גם מהסרת המחדל מושא כתב האישום. מעין

בפסיקה ניתן ללמוד כי המדובר במדיניות הענישה מוחשית הכוללת לעיתים עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג וברח, בעיקר מקום בו לא הוסרו המחדלים ודובר בעבירות אשר נעברו בשיטתיות ו/או בהיקפים גבוהים. ראו רע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.7.2013) (להלן: "**עניין יצחקיאן**"), רע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל** (26.6.2014), רע"פ 288/13 **אלחלאוה נ' מדינת ישראל** (14.1.2013), רע"פ 3120/14 **נעים נ' מדינת ישראל** (8.5.2014).

18. לצד זאת, קיימים מקרים לא מעטים מתאימים בהם גם כאשר לא הוסרו מחדלי כתב האישום כלל גזרו בתי המשפט עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות(בדרך כלל לתקופה ממשית) לצד ענישה צופה פני עתיד וקנס (ראו לשם הדוגמא: ע"פ (מחוזי י-ם) 2038/10 **לוק נ' מדינת ישראל** (15.3.2010), עפ"ג (מחוזי מרכז) 42790-01-14 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' דהן** (25.2.2014), ת"פ (ת"א) 9400-11-16 **מע"מ ת"א 1, 2 נ' אס אקס אופנה** (28.4.2019), ת"פ (שלום רח') 17048-12-10 **מדינת ישראל נ' א.מ. מדיקס ואח'** (23.12.2013), ת"פ (ת"א) 17979-12-15 **מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' גרף פרויקטים בע"מ** (31.1.2018)).

19. בכל הנוגע לעבירות של אי הגשת דוח במועד למע"מ, גם כאן מושפעת מדיניות הענישה מכמות העבירות אשר בוצעו, משיטתיות ביצוען ומהנזק שנגרם לאוצר המדינה. קיימים מקרים בהם כאשר לא הוסרו המחדלים נגזרו על נאשמים עונשי מאסר מאחורי סורג וברח (ר' רע"פ 4173/15 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29.6.2015) (להלן: "**עניין אבו הלאל**")) ורע"פ 6901/16 **פחחות נצרת ואח' נ' מדינת ישראל** (27.9.2016)). לצד זאת, קיימים מקרים רבים בהם הסתפק בית המשפט בגזירת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות (ר' ת"פ (שלום ת"א) 17376-11-14 **מע"מ ת"א 1, 2 נ' אניל נס** (4.12.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ (שלום ת"א) 42740-03-16 **מע"מ גוש דן נ' א.ב. תבשילים של פעם** (25.9.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ (שלום ת"א) 32646-03-16 **מע"מ ת"א 1, 2 נ' מסעדת סלעים בע"מ** (30.4.2018)). כך גם מקום בו דובר בנאשמים אשר ביצעו עבירות מע"מ ומס הכנסה מהסוג הנדון גם יחד (ת"פ (שלום ת"א) 64173-06-16 **מע"מ ת"א 1, 2 נ' סופר שוק אבי** (24.12.2018), ת"פ (שלום ת"א) 49379-08-17 **מדינת ישראל נ' אס או אס לאמור אחזקות** (3.9.2019)).

20. מהפסיקה אף עולה כי קיימים מקרים מיוחדים ומתאימים בהם נגזר עונש צופה פני עתיד וקנס, ולעיתים של"צ, מקום בו לא הוסרו מחדלי כתב האישום במלואם, כל מקרה ונסיבותיו. ראו: ת"פ (שלום ת"א) 33185-06-17 **מדינת ישראל נ' י.ד.כ. סלון המרכז** (8.4.2019), ת"פ (שלום ת"א) 54943-01-17 **מדינת ישראל נ' פאלומה תעשיות נעליים** (3.12.2018), ת"פ (שלום ת"א) 50808-10-18 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (28.5.2019), ת"פ (שלום ת"א) 64422-02-18 **מדינת ישראל נ' וינר** (3.6.2019)). עיון בגזרי הדין אלה מלמד כי בחלקם דובר בנסיבות מיוחדות אשר הצדיקו זאת, ובכלל זאת סכומי עבירה נמוכים, מספר עבירות קטן, ו/או הסרת מחדל חלקית משמעותית וכזו הכוללת רכיב כספי. כידוע, מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו מלמדת כי אין המדובר במדד מדויק (ע"פ 3877/13 **ג'אבלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015)).

21. בכל הנוגע לקביעת מתחמי ענישה, מהפסיקה עולה כי הן בעבירות מע"מ, הן בעבירות מס הכנסה,

תחתית מתחם הענישה נקבעת באופן תדיר על מאסר על תנאי, גם כשמדובר בקביעת כלל העבירות כאירוע עונשי אחד (ראו לדוגמא בקשר לעבירות מע"מ **עניין אבו הלא**). פעמים רבות, כאשר מוסרים מלוא מחדלי כתב האישום, גם אם המדובר בגיוון עבירות בסכום גבוה, נגזרים על נאשמים עונשי מאסר על תנאי לצד קנסות בלבד, פעמים רבות על דעת המאשימה.

22. לאור המפורט לעיל, לאחר שאף עיינתי בפסיקה שהוגשה, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות במקרה זה, הרקע לביצוע, היקפן, ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, ומבלי להתעלם מהגיוון בעבירות (עבירות על פי חוק מע"מ ופקודת מס הכנסה), מתחם העונש ביחס לכלל העבירות כאירוע יקבע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית בדמות קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

23. לעניין מתחם הקנס, בסוג זה של עבירות קיימת חשיבות ממשית לענישה כספית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד ביצוע. גובה הקנס מושפע מכלל הנסיבות וממידת הפגיעה בערכים המוגנים, ובכלל זאת מהנזק שנגרם לקופה הציבורית. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. במקרה זה הנזק הכספי שנגרם מביצוע עבירות המע"מ הוא בסך של 166,654 ₪. אשר לעבירות על פי פקודת מס הכנסה - לטענת הסנגור שלא נסתרה (הגם שלא הוגשה כל אסמכתא לנטען) לא נגרם נזק כספי מאי הגשת הדוחות במועד (אשר הוגשו מאז) שכן המדובר בדוחות המעידים על הפסדים. עסקו של הנאשם - הנאשמת - קרס ומצוי בהליך פירוק. בנוסף, הנאשם מצוי בהליך פשיטת רגל מאז חודש ינואר 2018 (**ענ/5**) והוכרז כפושט רגל ב- 19.12.2019. על פי דברי ב"כ הנאשם, הנאשם נמצא בחופשה ללא תשלום בשל משבר הקורונה ועד היום מצבו הכלכלי קשה. בנסיבות אלה, מתחם הקנס ינוע בין 5,000 ₪ ו- 15,000 ₪.

הנסיבות הקונקרטיות

24. במקרה הנדון לא מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה לקולא או לחומרה ממתחם הענישה שנקבע. הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה וחסך בזמן שיפוטי יקר, כל אלה ייזקפו לזכותו. הנאשם הסיר את מחדלי כתב האישום באופן חלקי בלבד, כך שבמאמץ רב הגיש את הדוחות שלא הוגשו במועד לפקיד שומה (בסיוע רואה חשבון), ובכך הסיר את מחדלי מס ההכנסה. יחד עם זאת, חרף דחיות שניתנו, הנאשם לא הסיר את מחדלי עבירות המע"מ, אף לא באופן חלקי, וסכום הנזק לקופה הציבורית בסך 166,654 ₪ שאינו מבוטל נותר על כנו. עובר למועד הגשת כתב האישום המתוקן 2 מסר הנאשם את סכומי הדוחות המדויקים, וכתב האישום תוקן בהתאם.

25. כידוע, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לעניין הענישה, והיא מלמדת על נטילת אחריות אמיתית ומביאה לתיקונו של הנזק שנגרם מביצוע העבירה ולו בפן הכלכלי (רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)). על פי הנתען על ידי ב"כ הנאשם הסיבה לאי הסרת מחדל המע"מ היא מצבו הכלכלי של הקשה של הנאשם שעסקו קרס, אשר הוכרז כפושט רגל ומצוי בחופשה ללא תשלום מאז פרוץ מגפת הקורונה ולא חזר לשוק העבודה.

26. בטיעוניו הפנה הסנגור גם לקושי הממשי בו היה שרוי הנאשם בתקופת ניהול המשפט אשר הקשה עליו

ועל בני משפחתו עד מאוד בכל תחומי החיים, ואף בהסרת המחדל. כפי שפורט בהרחבה בטיעוני הסנגור ועולה מהמסמכים אשר הוגשו (**ענ/1 - ענ/4**), הנאשם טיפל במסירות רבה ומעוררת התפעלות באחיו החולה משך תקופה של מעל שנה גם בבית החולים ואף עבר להתגורר עמו, למרות הקושי שבכך למשפחתו. אין להקל ראש בתקופה הקשה והמשברית שחוו הנאשם והמשפחה כולה בעקבות מחלתו ופטירתו של האח, משבר ממנו יש להתאושש ולהשתקם. גם עניין זה בא בין שיקולי ונשקל לקולא בין היתר גם ביחס למשקל שיש לתת לאי הסרת מחדל מע"מ במקרה זה. נתתי דעתי גם למכתביהם של פרופ' לביא וד"ר קייזמן המעידים על מסירותו המרשימה של הנאשם לאחיו וטיפולו בו (**ענ/1 וענ/4**), לדברים החמים מפי גיסתו ואחייניתו כעדות לעונש ולמכתבו של בנו, המעיד על הקושי הרב שחווי באותה תקופה (**ענ/3**). כמו כן לא נעלם ממני מצבו הכלכלי המורכב של הנאשם אשר פורט לעיל בעת קביעת מתחם הקנס.

27. שקלתי את כלל המפורט לעיל ואף שיקולי אינטרס ציבורי והרתעה המקבילים בכורה על פני נסיבות אישיות בסוג זה של עבירות (**עניין יצחקיאן**), הגם שאינם מאיינים אותן. בנסיבות מקרה זה, לאחר איזון בין חשיבות ההרתעה וההלימה לבין הנסיבות המיוחדות אשר פורטו לעיל, חרף הנסיבות שפורטו לעיל ועתירת ההגנה, לא מצאתי כי עיקרון ההלימה מאפשר להסתפק בעונש של מאסר על תנאי לצד קנס והתחייבות בלבד. יחד עם זאת, לאור הנסיבות לקולא שצויינו, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם למאסר לריצוי בעבודות שירות למשך תקופה קצרה יחסית לצד קנס מידתי, מאסר על תנאי מרתייע התחייבות.

28. אשר על כן אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשם 1:

א. מאסר בפועל לתקופה של 45 יום שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, באגודה למען החייל - בית החייל, רח' רוקח 121 ברמת גן. הנאשם יתייצב ביום 9.1.2022 בשעה 08:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון על פי חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.3.2022. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. הנאשם 1 יתחייב על סך 10,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע, וככל שיבצען ניתן יהיה לחלט את התחייבותו.

29. **על הנאשמת 2** אני גוזרת קנס סמלי בסך 1 ₪.

המזכירות תעביר עותק לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' טבת תשפ"ב, 12 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.